

S A N V A I T I N I S L A I K R A S Z T I S .

Nr. 7

BROOKLYN, N. Y., 12 d. Vasario (Februar) 1903 M

ENTERED AT THE POST OFFICE AT BROOKLYN, N. Y., AS SECOND CLASS MATTER, MARCH 11 1901

Metas III

Laukiama diena.

O šventas, amžinas mieste Roma! Labai retai tu tegali sulaukti tujų laimingųjų dienu, kad savo kunigaikščio 25 metų jubilėjų iškilmybėj praleisti! Esi kantrus ligniai medis palma, nes paėmus nuo tavo gatvių žemės saują ir drucziai ją suspaudus, pamatytum daugiau nieko, kaip tik tekantį kraują. kraują Jezaus apasztalų, kankintinių! Tavyj nerastum nė vienos smilteles, kuri krikščionių kraujo butų neprisi-gėrus ir aszarose neizmirkus, taciaus esi tu kantrum ir amžinu, tavo murai, šienos spindės ligi pasaulės pabaigai. Buvai apasztalų sostapilė — alfa, busi jau ir omega, szvietei nuo szv. Petro uolos visas pasaulės gimines, szviesi ir iki pabaigai, iszriszai nuo smertinių nuodemių ne szimtą, ne tukstantį nuside-jelių, iszriszinesi ir toliau, bet kaip ken-tėjai isz pat pradziūs įkurimo szventojų sosto įvairius persekiojimus, kentėsi ir kariausi toliau, kolai neiszsi-pyldis paties Iszgarytojaus žodžiai, kad bus vienas piemuo ir viena avi-nyczia! Isz visų pasių pastarame laike apsiautė tave akstinuotos žolės ir įvairios usnys, bet tos piktžolės neilgai džiaugsis szviesiomis dienomis, neilgai džiaugsis rytų gaivinanczius rasomis. Užtekės szviesi saulutė kada norints ir ant tavo augsztų boksztų, įkais saulės spinduliai ir be laiko tas piktžolės isz-degis. Užpus sziltas Vatikano vėjelis ir jų visas seklas iszblaszkjės po visą pa-saulė.... įjieszkos sekles drėgnos žemės, kad prigyti, lauks isz debesų nukrintanczių lietaus, bet viskas paliks

be jokios pasekmės, iszdziūs, pavirs tą paczią žemelę ir daugiau jau nekuo-met nebeapterszinės gerosios seklos ir puikių žemės lelijų....

Lauki iszkilmingos 20 Vasario die-nos, kurioje regima bažnyczios galva, szv. Petro inėdinis Leonas XIII., pa-liks apvainikuotu jau ant antrojo ber-tainio amžiaus. Visa pasaule, nesakant jau nieko apie katalikiszkją, su nekan-trybe laukia tos palaimintos dienos. Pradziugs toj dienoj netik visos pasau-lės žmonės, bet ir Libano cedrai iszskės savo szakeles placziau!

Mės gi, Lietuviai broliai, su kokiu džiaugsmu tos dienos laukiame ir ką mums laukiamoji diena gali suteikti? Priesz 500 metų su virszum, mūsų pra-bocziai tulinėjo, braidžiojo po tamsybes, garbindami, vietoj tikrojo Dievo, kokius tai medinius stabus, laikydami juos savo dievais ir aprupintojais. Laike įvairių nelaimingų atsitikimų klojo jiems aukas ir juos garbino, taciaus szirdies suraminimo isz niekur negalėjo su-laukti. Beveik pusantro tukstanczių metų Iszgarytojaus pralietas ant Kry-žiaus kraujas tarpe mus praboczių buvo nesuprantamas ir nepazjstamas. Ant-galo Romos kunigaikstis, geizdamas jų iszganimo, isztiesė savo laimingą ranką, palaimino ir atsuntė per savo pasiuntinius szv. Dvasios apszvietimą. Pazino netrukus savo klaidas, sudaužė visus stabus—dievaiczius ir likosi naujais pasekėjais Iszgarytojaus. Isz tų gi pasekėjų Atpirkėjaus užgimėme ir mės ir po globa vieszpataujanczių dabar szv. Tevo gryna, nesutepta dvasia dusuo-

jame. Laimingas mūsų likimas esant po globa to Bažnyczios kunigaikščio, prie kurio visomis savo szirdimis esam prisiriszę, bet jauziamės dar laiminges-niais, juog Vieszpats ilgoj senatvej tei-kės jį užlaikyti ir sztai 20 diena bėgan-czių mėnesio Vasario, turėsim Jo Ypa-tos 25 metų jubilėjų, t. y. suveis lygiai 25 metai, kaip valdo Kristaus palikta mūsų iszganimui szv. Bažnyczia. Per-tat nebukim tais neiszmanteliais vaikais, kurie už akių savo tėvo nemyli, bet laukdami tos iszkilmingos szventės, ap-czystikim mūsų szirdis, kad galėtume su nekaltais kudikiais sykiu pakelti savo akis į dangų ir maldauti pas Viesz-patį ilgesnio dar szv. Tėvui amžiaus, nes mės turėdami tokį globėją ir už-tarėją pas Dievą, iszvystum greicziau, kaipo visas atskalas, bedieviūs, pakly-dėlius, padarytų mūsų dvasiszkais bro-liais, iszpažintojais vienos visurėsan-cziūs, apasztaliszkos, szventos Bažny-cziūs. Likimės, broliai, nekaltais ir melskimės už mūsų szv. Tėvą, ypacz-gi 20 dienoje szio mėnesio! Nepamirsz-kim tos dienos, o isz tarpo mūsų visas piktžolės savo maldomis isznaikinsim, nes nekurię „bedusziai“ jau net iki ausų prapultin ingrimzdo. Gelbėkim juos, nes jie budami aklais ir, klausy-dami lyglaikinės tik czia pasaulėj lai-mės, savo duszių brangumo nepazjsta.

Ab.

Mokslas tikejimo ir doros

PAVEIZDUOSE.

Sulaušytas bei vyrailiu autorij kan. K. Riedel. J. Dr.

Lietuviškon kalbon vertė A. Kalnietis.

„TIKKE O SUPRAI“ (Šv. August.)

(Tąsa.)

Tasai gražus ir doras atsakymas teip įtiko Persų karaliui, kad abudu paleido ir sugrąžino karalystę. Kelionėje į savo karalystę paklause Tigranes savo žmonos:

— Pasakyk man, brangiausioji, kaip tau patiko Cyrus ir skaistumas ir dailumas jo dvaro?

Berenika pro verksmus atsakė:

— Iš dvaro viso skaistumo ir dailumo jau nieko nebeatsimenu.

— Kaip tai gali būti? — nusistebėjęs užklause Tigranes.

— Tu manęs apie tai klausai? — tarė Berenika. — Žinok, kad nuo tada, kaip Tu apreiškėi Cyriui, juog už mano liuosybę savo kraują ir gyvastį pasirengęs atiduoti, aš, begalinės tavo meilės paimta, į tavo savo akis ir mintis įstebėjiljau ir apart tavęs nieko matyti, nė apie nieką kitą mislyti, nenorėjau, kaip tik apie tave.

— O, mano brogioji Berenika — sušuko karalius, — kaip-gi verta pasirodai mano meilės ir kaip-gi laimingu jaučiuosi, kad su tavim galiu dalintis karalystę!

Tigranes buvo pasirengęs už savo žmonos paleidimą atiduoti kraują ir gyvastį. Tajai gerojo vyro meilei mėgė stebimės. Bet kuo-gi ji yra, sulyginus su mūsų Dieviškojo Išganytojaus meile? Jam negana buvo prisiketinimo atiduoti savo kraują ir gyvastį — bet tikrai davė už mus kraują ir gyvastį. Todėl ar-gi mūsų meilė Jėzaus neprivalo būti tokia pačia, o net ir didesne, kaip buvo meilė ištikimos ir dėkingos Berenikos? Ji jautėsi laiminga, kad galėjo duoti savo vyrui teip gražų atsakymą. O kaip laiminga bus, kada ištikima duša, jei išliuosuosi iš tos žemiškos vergijos, galės pasakyti Dangiskamjam Karaliui:

— Viešpatie! Ant svieto, iš kur atkeliauju, nieko nemačiau; turėjau akis tiktai Tamjam, kuris padėjo savo gyvastį už mano atpirkimą; Jį tiktai mylėjau; apie Jį vien mąščiau; dėl Jo tiktai gyvenau ir dirbau.

Kokia meile, kokia linksmybe apdovanos garbės Karalius už tokią savo sužadotinio ištikimybę meilės ir laimės karalystėje!

Trys paveikslai.

Hildebrandą, smarkų karzygi, vieną kartą didi įžeidė ir užrustino kitas karzygis Brunonas. Hildebrandas teip supyko, kad ilgėjosi dienos, kada galės atkeršyti savo priešiui. Visą naktį akių nesudėjo. Kaip tik emė švisti, prisijusė kardą ir išėjo sutikti su savo priešu. O kad buvo da peranksti, inėjo į koplyčaitę, čiajau prie kelio stovinčią, atsisėdo sau ir žiūrėjosi į paveikslus, kurie tekančios saulės apšviesti kaboję ant sienų. O buvo jų trys. Vienas iš jų rodė V. Jėzų, su baltu rubu apvilktą stovintį prieš Erodą, o po juo buvo parašas:

„Nesibarė, kada jį barė“.

Ant kito paveikslu buvo parodytas nuplakimas, su parašu:

„Nekersįjo, kada jį mušė“.

Trečiasis-gi rodė Nukryžiuojimą, o zemiau buvo para-

šyta:

„Tėve, atleisk jiems, nes nežino, ką daro“.

Išvydęs tai karzygis, atsiklaupė ir pradėjo melstis. Pa-

simeldęs, išėjo iš koplyčios ir pamatė Brunono tarnus, kurie tarė:

— Einame pas tamstą. Mūsų ponas serga.

Ir ejo Hildebrandas su jais. Jam atėjus, Brunonas tarė:

— Ai, dovanok man! Aš tave skaudčiau įžeidžiau.

O Hildebrandas ant to:

— Mano broli, aš nieko tokio neturiu savo širdyje, ką tau turėčiau atleisti.

Ir pasidavė sau rankas, susispaudė ir atsisveikino su širdinga meile.

Pulkus veidrodis.

Florencijoje gyveno tulas dievotas kunigas, vardu Ipolitas Galeatinas. Tankiai po keletą valandų jisai perstovėdavo viename savo kambario kampe ir žiūrėdavo į vieną daiktą. Iš priešingos ulyčios pusės gyveno linksmo apsiėjimo merga ir dabojo kiekvieną kunigo pasijudinimą. Stebėjosi ji tam, kad kunigas, kuris jau svietą ir jo niekniekius atsisveikino, mėgsta žiūrėti į veidrodį (zerkolą) ir po keletą valandų dykai pračidžia. Mislydama, tam kunigui turint labai gerą veidrodį, negalėjo niekaip sulaukyti savo žingeidumo, ir kaip tik jį vieną kartą pamatė ant ulyčios, paprašė jo, kad jai teiktųsi tą teip aiškų veidrodį parodyti.

— Gerai — atsakė kunigas.

Paėmęs tajį tariamąjį veidrodį po savo ploščiumi, atnešė į jos namus, kur ji su nekantrybe laukė jo ateinant ir jau sau galvą lauzė, kaip galėtų tą veidrodį nusipirkti. Ineina kunigas. Greitai pamatė prie jo anoji ypata ir akvay dairydamosi, ištiesė ranką, norėdama veidrodžio. Kunigas ištraukia tariamąjį veidrodį iš po skverno ir kviečia, kad in jį pažiūrėtų. Bet ką-gi mato? Štai Viešpaties Jėzaus paveikslą, erškėčiais apvainikuotą! Jo akys ašaromis pasriuvusios, lupos pamelynavusios, veidas patinęs, kraujais ir spiauduliais suteptas, teip kad net į žmogų nebuvo panašus! Nublanko visa, tai išvydusi, ir labai susigraudino. Matydamas tai, kunigas tarė:

— Štai veidrodis, į kurį kasdien, teip kaip aš, privalai pasižiūrėti! Veizė ant to vargšo Išganytojaus, kuris dėl mūsų meilės teip išniekintas ir už mūsų piktybes teip pažemintas buvo. Ar-gi ir tu nepasigailėsi Jėzaus, teip kaip zy-dai, kuriems Pilotas uz dyką rodė sumušti ir uz dyką: „Štai žmogus“, šaukė. Žiurėk! Štai kaip V. Jėzaus veidas, teip tavo duša yra sutepta nusidėjimais. Nuplauk savo dušią tikros pakutos ašaromis, o tuokart vieton subiaurinto Jėzaus veido, išvysi danguje nušvitusį veidą Išganytojaus!

Toji kalba perdėm pėrvėrė nusidėjėlės širdį. Gausios ašaros pasipylė jai iš akių — puolė ant kelių, meldama atleidimo. Neuzilgo paskum atsisveikino su svietu ir iki numiriant darė pakutą.

(T. Rho. doryb. paveizd.)

Melanija.

Tulas Izidoras turėjo tiktai vieną vienatinę penkių metų dukterį Melaniją, kuri teip buvo gyva, o priegtam atkakli ir priešgynė, kad apie jos pasitaisymą visai abejojo. Tėvas, žmogus dievotas ir doras, turėjo su jaja gyvą vargą; nekeikė jos, bijodams, kad da piktesne netaptų — meldėsi tiktai už ją, mokino ir baudė. Bet niekas negalėjo perlauti jos atkaklumo.

Kada jau turėjo dešimt metų, viena dieną, įieskodama po skrynją, rado joje kryželį, kurį velionė josios motina buvo tenai padėjusi. Melanija, pamačiusi kryželį, nubėgo su juo pas tėvą ir klausė, kas tai butų?

— Mano dukrele, — atsakė tėvas, — tai yra kryzelis.

— Bet — klausia mergaitė, — kas tai yra kryzelis?

— Jau aš tau nekartą sakiau, bet tu vel utmiršai. Yra tai parodymas Jėzaus Kristaus, kybančio ant kryžiaus.

(Toliaus bus.)

Galybe svvento Razancziaus.

Istorijākas paveikslēlis lā XV amžianas.

Pagal lenkijā.

Po geram atsikvošimui, paskalo Vitēcas su Rokošiu apledo savo draugj Kandi. Paskutinysis, gerai juodu apdovanojējs ir atsiveikinis, išleido.

Budami jau nepertoli nuo Lenkijos rubetijū, abudu nemieruotai džiaugēsī, juog nors sykj iš turkiškos vergijos išsigavo ir dabar savo prigimtu kraštu galēs pasidžiaugtī. Vitēciui, apart linksmy laikū, plaukdavo į galvā neramios mislys ir jis pats sau klausimus užsiduodavo: kažin, kaip mano Halkai einasi? Kur ji dabar buty? Ar Tarnavo dvare, ar gal kur Lietuvoj? Ar gyva da? ar sveika, ar apie jį mislija, ar savo duotā prisiegā ir zodj dalaikē? Prie tų dumojimū jam plaukai ant galvos stodavo; tačiau tuokart, be nusiminimo, išitraukdavo iš kišenians savajj brangj rozančijū ir pradēdavo kalbeti. Jam bekalbant, baimē prapulldavo, ir in jo širdj grjzdavo ramybē ir viltis.

Tarnauskių dvare liudnos dienos plaukē ir laikas prie Halkos vestuvių vis artinosi. Praslinko vasara, užstojo ruduo ir Spalio mėnesis Halkos graudžias dienas turējo jau užbaigti. Tačiau Halkā nenupuolē dvasioj. Kasdiena save viltimi ramino, kad jai su Jakušu apsigesti nekuomet neprisies; jai nuolatos pasirodydavo, kad jos Dobieslavas netrukus turēs pas ją sugrjžti, nes jį tvirtai tikejo ir jautē, juog, jis yra gyvu. Ramino jī save ir kitokiais budais, tankiai mislydama apie bent kokias permainas, by tik šliubui su Jakušu nepasiduoti.

Dabar Tarnauskių dvaras gana buvo tuščiu, nes visi jo lankytojai ir Tarnauskienēs draugai, buvo susivaziavę juo. Parčeve ant susirinkimo, kame buvo svarstoma sulyg karaliaičio Kazimieriaus ir kitų lietuviškū bajorū. Ir Jakušas teip-g dvarā Tarnava, kurj daug buvo mylējēs, apledo ir nusidavē ant susirinkimo. Išvaziuodamas dar paaiškino, juog pargrjšēs tik prieš patj savo su Halka šliuba, kuris, pagal Halkos prašymā, turējo tyliai, tik akyvaizdō dviejū liudytojų dvaro kopolyčioj atsibuti.

Tuomtarpu pabaigoj Spalij mėnesio, kad iki šliubui pasiliko tik viena savaitē, netikėtai pargrjžo Jakušas. Jis pasiskubino, idant su Halka greičiau galētj apsigesti. Buvo sumenkēs, išbalēs, tartum visā savo turta buvo praleidēs. Po pasiveikiniū su Tarnauskiene ir Halka, tarē sujudinānčiu balsu:

— Aš šiandien nelauktas svetis, bet pasiskubinau su didele žinia ir dideliu prašymu..... Žinia tamtas labai sulinksmis, o mano prašymas, gal nebus atmestu į šalį, nes to prašymo išklašymas, kitus kartus gali but brangesnis už mano gyvastj; ne tik gali, bet teip ir yra.

— Sakyt-gi greičiau, kas do naujiena ir koks prašymas? — paaukē vaivadienē.

— Karalaitis Kazimierius vainikā jau priēmē ir netrukus sēs ant Lenkijos sosterio — tarē Jakušas.

— Garbē tegul bus Dievui ant augštybēs — sušuko vaivadienē, linksmai suglauzdama, tarytum ant maldos, savo rankas. — Jau ištikro ir laikas, kad tasai ponas valdytj rusų kraštu, kuris nuo seniai našlaičiu tepaliko.

Halkos liudnas veidas teip-g prasibaivē; akutes pakėlē in augštā ir pradėjo tverti deka vonēs maldā. Jakušas tuomtarpu pradėjo toliau kalbeti, tačiau kaskartas neramesniu balsu.

— Po ryt dienai, pasiuntinystē iš Kriokavos turi jau keliauti į Vilnij..... aš teipgi prie tos pasiuntinystēs prigu-

liu..... grauztai tai daktas, bet šiandien jis man nemalonus... atsiskaiti vienok tokiems vyrams, kaip Zbignievas, Olesnickis, Tenčinskis, Gregorius iš Sanoko, jokiū budu negalėjau.

— Tas nebūtj vertu daktu, — perkirto vaivadienē.

— Žinoma teip... Bet toji garbē man mano laimę nuo manēs atitraukia, kurios už savaitēs laiko galėjau sulaukti, o dabar-gi ne nežinau, kada turēsiu progā iš tē pargrjšti. O kelj prie to, visap atstinka, žmogus nevisada gali laimingai pargrjšti..... Mano poni ir geradēja, pavelykit — kalbėjo toliau Jakušas, glauzdamasis prie ponios Tarnauskienēs, — pavelykit nors šiandien, tuojaus, man su Halka susiriti..... nes rytoj privalau nusiduoti net į Kriokavā, tai tegul jau aš nors sykj busiu persitikirinēs apie savo mieliausj Halkā. Ir tamstā, brangi Halka, neatmesk mano meldimo! — baigē Jakušas prisiartinēs prie Halkos.

— Teisybe pasakius, nėra prietazstos tamtos prašymā be nuopelny atmesti — tarē nuo susijudinio vaivadienē, nes Jakušas, kaip drebulēs lapelis drebēdamas kalbėjo. Grauda visų metų jau baigēs, tai ar už savaitēs, ar šiandien šliubaitmy, jug vis tas pats buty.

— I Svošavicus netoli — kalbėjo Jakušas, — naktys šiltos ir gražios..... Kad jeigu mēs tuojaus iškeliautumēm, prieš pusiaunaktj butumem namieje. Karietā aš su savimi paėmiau, o ir nemažas burelis tarnų laukia; tik šliuba imti, sēsti ir vaziuoti. Ar nenorētumtē, poni ir mano karaliene, mane laimigu padaryti, tai sykiu ir į Lietuvā vaziuotuva..... Jug tē turi dvarus, paliktus po savo tėvui, pamatytum ir miestā Vilnij.....

— Žinoma, teip buty geriausia! — patvirtino vaivadienē. — Halka, jug savo gerybių dar neyra mačiusi. Iš antros pusēs kelione labai laiminga, su pasuntiniais nieko nekuomet negali atsitikti. O tu, Halka, ką ant to pasakysi?

Jauonoji našlē, paskutiniais klausimo žodziais, likosi kaipo iš miego prikelta ir apie šliuba nē pamislyti nenorėjo. Kas iš to galētj išėiti, kad umo laiku pusiau bēdū turi apsigesti. Dykai Jakušas jai rankas bučiavo, jos meldē, bet jī atsakē, kad ne ir ne! Tuomtarpu ponia Tarnauskienē, susijudinus nuo Jakušo nepabaigto meldimo, supykus ant Halkos sušuko:

— Jeigu jau teip labai perdaug spardais ir Jakušo prašymō nenori išpildyti, tai aš turēdama ant tavēs visā valiā po prievarta priversiu greičiau su juomi apsigesti. Ir dabar aš tau prisakau, kad tuojaus prigulinciai apsigentum ir eitum su Jakušu į šliubā! Jug, man rodos, esi ne kudikiu!

— Paliepmui, poni, aš priešināga nebuvau ir nebusiu, — atrēmē Halka, — nes aš privalau klausyti pagal savo gimdytojų prisakymā. Pertad visada esu pasirengus prie atrodiaus eiti.

Nespėjo Halka paskutinių zodzių išartiti, Jakušas stebetinai nusidžiaugē, vaivadienēs širdis suminkštėjo, o Halka net pradėjo iš baimēs drebėti; tačiau Halka suvaldžius savo nenorā prie šliubo ir baimēs, tarē:

— Vienok man pavelykit prieš šliubā atkalbeti šv. rozančijū, kuris nuo įvairiū nelaimiū musų gentkartē buvo gelbējēs.

— Kas-gi tau tokj šventā darbā udraustuj! — sušuko vaivadienē. — Aš ir pati tave dar priversčiau, kad tik kalbētume.

Tuomtarpu Jakušas, išgirdēs apie rozančijū, mirtinai išbalo ir ant kojų pradėjo iš baimēs svyruoti, kad vos spėjo prie kedēs prisitaikyti. Valandelē patylejēs, pradėjo Halkos prašyti, kad rozančiaus kalbėjimā po šliubui atidētj, pritardamas, juog jiedu vaziuodamu karietōj sykiu abudu atkalbētj, o dabar greičiau prie šliubo pasiskubintj.

(Toliaus bus.)

Žinios iš pasviečio.

Macedonija.

Išmintingų ir labai gerų yra daiktu laikrasčiaiams išparodyti pasaulėj nekurių krasčių valdonų biaurus su savo gyventojais pasielgimus ir barbarizmus, tačiau kožnas savo nuodemių niekuo met nemato, bet tik stengiasi kitus žeminti ir jų mažiausius prasizengimus pasaulėi garsinti. Visi jau kaip ant del no matc, juog Turkija — szalis pilna barbarizmo, pilna savo padukusių tamsių fanatizmų, ji-gi nuo kiek metų su savo nuozmia politika Išganytojas ir visų szventų vietų takelius krikszonių kraujais iszmirkino, ji sunaikino musų szventas izsganimui reikalingas atmintis ir palaikas, antgalo ji nuo kiek jau metų paszalinus kampelius spaudžia, gyventojus žudo, kaip dabar tą paczią Macedoniją, bet kad apie tuos pastarus pasielgimus raszytų ir garsintų szalis toji, kuri kelis amžius niekam jokio blogo butų nepadarius, mazi dyvai butų. Ne, teip nėra. O-gi Maskolija, toji palaimintoji szalis, apie turkų barbarizmus tankiausiai raszo. Ji savo barbarizmų svietui neparodo, kaip svetimtaucius ant inkaitintų plytų kepdamo, kad „bogorodica“ poklonų nesudėdavo. Nerazso visiszka! nieko apie „koriką“ Muraviova, kaip visos Vilniaus, Gardino ir Kauno apygardės nuo jo „visagalingos“ lopus stenedo. Nerazso apie tukstanczius badouojanczių, nerazso apie izstremtus į Sibirijų, negarsina antgalo apie suskaldytas galvas kazokų nahaikomis, bet ji žino, kad Turkija Macedoniją persekioja ir kaipo vilkas įsinėręs avino kailį žiurėdama in alpstanczius macedoneiczius, graudzias azsaras varvina, atsiszaukia prie kitų vieszpatyszių ir ruoszesi eiti nabagams pagelbon. Geras ir izganin gas daiktas už vargstanczius užstoti, bet kodėl savo nuodemųjų nebutų galima pasaulėi pagarsinti ir nusizeminti. Jau gal toksai surėdimas, kad vieną smaugti, o apie kitą rupintis ir sveikatą aukauti.

Paskutinėmis dienomis Peterburgo dienraszcziai praneszė apie turkų Macedonijoj barbarizmus. Ir isztirkio, kad tikėti tiems praneszėmams, tai turkai jau perdaug ant Balkanų pussalio pradėjo vieszpatauti. Paprastai turkiszi kai reviviai užpuolė ant macedoneiczių kaimų, gyventojus visus surisza ir, iz-

vedę juos iš kaimo, namus visus sudėgina. Vargszai žiuri su szlapiomis akimis, kaip jų menki turteliai dega, kaip kareiviai su jų dukterimis biauriai apsieina ir po prievarta turi su tyla tiems sopuliams pasiduoti. Kitokie jų pasielgimai dar biauresni. Apverktini laikai, kad tarpe žmonių santaikos nėra. Viens kitą žudo, viens ant antro užpuola ir, kas labiausiai, panaszuoose atsitikimuose nuo savo nuodemųjų kratosi. Turkija skerdzia, žudo, tai apie ją gali raszyti doringesnė szalis, bet ne pati skerdikė Maskolija, kuri kraujų prisisiurbė pakaktinai.

Amerika.

Washingtonui dabar labai nesmagūs laikai atslinko, nes iš tų szaltinių izsgirdo, kad Vokietija su savo marininkyste perdaug pradėjo gyrtis, kartu izsniekindama marininkyste Suvienytų Valszijų. Be abejonės, Washingtono ministeriai dabar vėl stengsis, kad daugiau kariszkių garlaivių budavoti, nes Vokietija tik szposus izsdarinėja.

Kaip duodasi izsgirsti iš įvairių laikraszczzių tuomtarpu talpinamų žinių, tai jau Washingtonas prieszai neprasztytų sveczius tyloomis ginklais szrvojojasi. Izsdavė prisakimus į visas dirbtuves, kame garlaiviai yra dirbami, kad kuogreicziausiai tuos darbus baigtų. Tas pats atsitiko ir visuose Valsztijos arsenaluose; darbas be jokios atvangos lygiai naktimis, kaip ir dienomis tik verda.

Kongresas pirmiaus tiems užmanimams, kad dirbti naujus garlaivius, buvo labai prieszingas, o dabar prisakė, kad tris didelius ir kitu du mažu greicziausiai pradėtų dirbti. O kad turėti atsakančiai oficerių, kongresas nusprendė, kad reprezentantai daugiau kandidatų perstatinėtų, kuriuos valdziasis į marininkystės akademiją Annapolyje. Visas tvirtynės ir fortus prisakė, kad tuojuos prigulincziai atnaujintų.

Ko Valsztijos laukia, tik jau nedykai!

Italija.

Mirusis kardinolas Parocchi buvo vienas iš žimiasiujių ypatų kardinolų kolegijoj. Neperseniai jis tarpkitko buvo priskaitomas prie popiežiaus inpedinių, bet mirtis nuo to szvento urėdo į savo pusę jį paverzė. Tasai bažnyczios kunigaikstis nuo tulo laiko buvo įgavęs szirdies skausmus, iš kurių jokiu budu jau negalėjo izsivaduoti.

Buvo tai prieszpaskutinis iš kardinolų, aprinktų dar popiežiumi Piusu IX. Paskutinis pasilikęs nuo popiežiaus Pijaus IX — kardinolas Oreglia.

Kardinolas Parocchi gimė m. Mantui 13 diena Rugpiuczio 1833 metuose, o 1877 metuose likosi kardinolu. Buvo priskaitytas prie rėdo kardinolų-vyskupų, buvo prodiakonu kardinolų kolegijos, generaliszku Jo Szventinybės vikariuszu, vyskupų kongregacijų prefektu, szventos rymiszkos inkvizicijos sekretorium ir tt. Pereitame mete buvo dar szauktas prie komisijos, apsvarstancziuos reikalus sulyg szv. biblijos, nes po dabartiniam szv. Tėvui Leonui XIII buvo augszcziausiu žinovu lotuiniszko liežuvio. Yra tai szimtas keturius dezimtis penktasis kardinolas, apleidziantis szią pasaulė priė vieszpatavimo Leono XIII.

Norvegija.

Sziaurinėse provincijose, negana, kad nuo nekurių laikų žmonės atjaučia įvairius vargus, bet dabar paskutinėse dienose ant galvų gyventojų krito nauja ryksztė, iki sziam laikui dar negirdėta. Nekuriems mažam žinoma, juog tose, augszcziau minėtose provincijose, žmoneles amato daugiau jokio neturi, kaip tik užsiimdinėja žuvų gaudinimais. Žemė visiszka! pavirtus į augszcziausius kalnus, o tiejai kalnai iš vieno granito (uolos), tai ką žmogelis turi veikti, kad apdirbamiosios žemės neturi, privalo bent kokį amatą izsismislyti. Taigi tų provincijų gyventojų amatas yra, gaudyt žuvis ir pardavinėti ir iš to tik gali izsmisti. Ryksztė yra ta, kad visus jurių krasztus apsmė juriniai szunis, ir tokia daugybe, kad žvejoti — nemislimas daiktas. Gyventojai tokiu budu prieszai tuos žuvis-žvėris jokios rodos negaudami, atsiszaukė į valdzią, ką tur daryti. Valdžia, kad gyventojus nuo bado apginti, prisakė szunis torpėdomis žudyti.

Austrija.

Viednių politiszki rateliai užimti įvairiais nepakajingumais sulyg Balkanų pussalio. Macedonijoj, slenkant pavasariui, neatbutinai kįls revoliucija, bet jau revoliucija tokia, kaip komitetu buvo nutarta. Kįlant Macedonijai, Serbija ir Bulgarija teipjau pradeda pamazi ginkluotis. Na, o Austrija pradeda daryti kariaunose įvairias mobilizacijas, nes pagal austrieiczių nuomonės, prisirtinus pavasariui, Europos žem-

lapis umu laiku gali kojom į virszų persiversti.

Tomis dienomis vies. patystės roda uzklus savo valdzios, ar tas teisybė, kad ministeris Lamsdorffas tik pagal Macedonijos reikalų buvo atslankęs ir ar jis užtikrino isz savo pusės kokią nors vienybę, nes kitaip, jeigu ne, tai ir Austrija truputį turėtų pasiraivyti.

Isz visur.

Londonas. Isz Londono raszoma, juog karalius Edwardas labai sergas.

Konstantinopile. Turkiszka kariu- na arti azero Ochrida, Albanijoje, užpuolė ant tvirto skyriaus makedonieczių ir juos iszžude.

Berlynas. Didziausias pasaulej pasazierinis garlaivis likosi jau užbaigtas. Pasazierių su savimi gali imti 3,000. Netrukus isz Belfasto pribus į New Yorką.

Pekinas. Hongkongo vicekaralius prisakė suaresztuoti septynis pasikėliu- lius isz Kwang Si. Pas areštuotus likosi atrasti slaptingi raszta- tai, su kurių pagalba jie su kitais turėjo susies- zimus.

Bielgradas. Jau kelintas sykis sklie- da paskalos, buk karalius Aleksandras su savo Draga persiskirsęs. Dienrasz- cziai paskutiniame laike paduoda, kad tos kalbos tyezia ant jų iszmislytos.

Mazatlan (Meksike). Skaitlius ypa- tų, dzuma serganczių, isznesza 33 procent visų gyventojų. Vargingesni žmonės savo ligas slepia, kad sunku ir kontroliuoti, o kiti visi isz miesto isz- sineszė.

Cananea (Meksike). Indionai Ya- quai užpuolė ant miesto San Marcila. Tarpe miesto apginėjų atsirado ir ke- liolika amerikieczių, isz kurių 7 laike susirėmimo krito.

Transvaal. Ministerj Chamberlainą visame Transvaalij kaipo kokį kuni- gaikszį su įvairiomis iszkilmybėmis pri- imdineja. Ant kiekvieno jam parengto bankieto, arba ant kalbos, atsako jis ramiai, juog anglai su boerais kuogea- risiausiai susigadijo.

Rymas. Pabaigoj szio mėnesio del priezasties szv. Tėvo jubilėjaus, bus su- szauktas konsistoriaus susirinkimas, ant kurio bus pagarsintos pravardės naujai aprinkti deszimties kardinolų. Visi kardinolai italai, apart vieno vokieczio, Strassburgo arcivyskupo.

Peterburgas. Milionierius Schwab'as jau net į Peterburgą atsidurė ir isz tų žada nusiduoti į Sibyrį. Maskoliszi urėdninkai, kad prisilaizyti prie to ka- raliaus turtų kieszieniaus, nepavelija bile trukių važiuoti, bet žada duoti specia- lizską.

Vilnius. M. Vilnij badu pasimirė dvi ypati, vyras 80 metų ir jo moterė keleis metais jaunesnė. Kadaisiai jie- du buvo labai turtingu, bet užpuolus korikui Muravioviui 1863 metuose, turtą savo prarado. Nenorėdami elgėtauti, badu pasimirė.

Peterburgas. Arcivyskupas Klopo- tovskis pavojingai apsirgo. Nuo kelių jau dienų ant uždegimo plauczių ken- czia. Tacziaus gydytojai viltimi pa- remti, kad veikiai arcivyskupą pasiseks dar iszgelbėti.

Rymas. Užrubežinių dalykų mini- sterj, Prinetti, laike audiencijos pas ka- ralių Viktorą Emanuelę, isztiko paraly- žius. Kvirinale tas viskas atsitiko, kada visi buvo susirinkę pas karalių. Laike savo kalbos, pakėlė rankas in augsztą ir sugriuvo. Gydytojai mena, juog dar pasveiksęs.

Kijevas. Lucko - Zitomieriaus vy- skupas Nedzialkovskis atsilankė į m. Kijevą. Apziurėjęs darbus dabar sta- tomos naujos szv. Mikalojaus bažnyczios, komitetą labai pagyrė, kuris visas savo spēkas krauna, kad tik veikiau ir kuogeriausiai bažnyczią užbaigti.

Varszavas. Pagal paskutinių ap- skaitimų, miestas Varszavas turi 150 tukstanczių gyventojų ir tokiu budu yra devintu, pagal skaitlių gyventojų, mie- stu Europoj. Pirmutiniu miestu (netik Europoj, bet ir pasaulej) yra Londonas su 5 mil. gyventojų. Antru — Paryzius (3 mil.), trecziu — Berlynas (2½ mil.), paskui Vienna, Peterburgas, Moskva ir t. t.

Varszavas. Eina paskalos, juog jen. gubernatoriaus pagalbininkas Pod-

gorodnikov žada pasiduoti dimisijai, o jo vietą tur užimti dabartinis Varszavos gubernatorius Martinov. Jeneral- gubernatorių-gi Czertkovą valdzia žada perkelti į Moskvą ant to paties urėdo, bet jo vietą kas gali užimti, nieko ne- girdėti.

Washingtonas. Apasztalizskoji, Wa- shington'e, pasiuntinystė, jau popiezišką raszta apturėjo, apie paskyrimą į Chicagos arcivyskupus Buffalos vysku- po Quiglei. Naujasis arcivyskupas szian- dien atsiranda Meksike, bet ne- trukus pargrįžęs apims jam pavestą sostą.

Isz Amerikos.

Meskos suėdė vaiką.

Bedford City, Va. Trjs juodos meszkos užpuolė ant trijų vaiku, bovi- nanczių netoli nuo namo prie pat gi- rios. Du didesniu vaiku rėkdamu pa- bėgo, bet trecziąj dviejų metų užpuolė ir suėdė. Tėvai atėję ant vietos savo vaiko nelaimės, atrado tik kaulukus.

Szrentvagystė.

Szrentvagystė likosi papildyta m. Chicagoj, bažn. szv. Mikalojaus, ant kampo gatvių State ir 113. Bedusziai įsigėvo per langą į bažnyczią, sudaužė geležinę szėpą ir paėmė kieliką su SS. Sakramentais. Vagiliai už tokius savo darbus, kuriuos begediszkaip papilde, kada norints patys save iszduos.

25-metinis jubilėjus.

20 diena szio mėnesio pripuola 25 metų sukaktuvės vieszpataavimo ant Ry- miszko sosto garbingo mūsų augszcziau- siojo vyskupo, Szv. Tėvo Leono XIII. Chicagoj lenkų kunigai toj dienoj nori visame mieste padaryti visumėniszką lenkų manifestaciją, kad tuomi paveizdu neprigulmingus visus bažnyczios prie- szus į krepszj suvaryti. Lietuviai, teip- gi tos nuo seniai geidaujamos dienos nepamirszkit.

Uždrandžia buczuotis.

St. Paul, Minn. Senatorius Horton į legislaturą įneszė naują bilą, kuriaja visiems, kaipo vyrams teip ir moterims, neturintiems gydytojaus paliudijimo, uždrausta buczuotis. Kas tą įstatą peržengs, turės kožną sykį užsimokėti po 5 dol.

Strakai.

Waterbury, Conn. 1 diena Vasario tarpe streetkarių konduktorių ir motor-

tiszką. Kiekvienas nevienpusiškai žmogus pripažįs, kad su tokiomis ypatomis argumentuoti neapsimoka, kad su jais reikia apsieiti teip, kaip apsieina daktarai su ligoniais bepročių namuose. Senas argumentum ad hominem atiduoda lygziol nemažą tarystę. Neparliamentarizmas žodis, isartartas atsakancioje valdoje, isdidžiam žmogleiui nesykį atidaro akis ant savos paikybės.

Intelligentizmkam žmogui, neįpuoliam dar į fanatizmą, ta neapykanta, ar paniekinimas, ar abizalystė, ar kitu vardu uzvadsime virszminėtą psichologiszką apsiereiskimą, daug nekenkia. Jis yra džentelmonas ir visur mokės apsieiti džentelmonizškai. Kam teko buti geresnėje draugystėje, tas žino tai be tolesnių mano aizskinimų. Bet bėda su tokiais, kurie apie szvaresnius pasielgimus nė girdėte negirdėjo, kurie pasiputę isz savo mokslo (jo neauga arba beveik visizskai neturi) apie save mano perdaug. Nustoję dorybės pamatą, o neįgiję estetizskų pajautimų, pavirsta jie atkariausiais sutvėrimais. Geriau iszaugintą žmogų sulaiiko nuo keiksmų, melagyszčių, pasalumų ir kitokių neszarvų pasielgimų pajautimas, kad tai negražu, biauuru. Pas neturinczius estetizskų pajautimų pasiputėlius tie tai negražūs ir biauurus darbai yra neretai laikomi už tautizskus... dovanokite, norėjau pasakyti, didvyriszkus veikalus.

Paimkite dabartinius mūsų susivienijimus. Naujas arba teip vadinamas „tautizskas“ susivienijimas (nors jo tautizski nuopelnai nė su mikroskopu neyra įžiuromi) turi ypatingą taktiką: rekti apie save kuobalsiausiai. To mėš jam nedraudziame — tegul sau rekia, kiek gali, tegul garsina įplaukimis į kasą, o tyli apie iszleidimus, tegul skelbia vardus naujai prisirasuzių šnarinių, o slepia vardus suspenduotų, tegul persistatineja save kuoskaisciauzioje szviesoje, bet tegul podraug apsieina su kitais džentelmonizškai. To mėš nuo jo turime tiesą reikalauti. Jeigu agituoja už save, tai tegul agituoja vardan kokio visutinio labo, pav. tautystės, medžio-gizsko pakėlimo ir tt., bet nevalia jam agituoti vardan pažeminimo ir paniekimo katalikizsko susivienijimo, kaip tai yra dabar. Melagystės, paskviliai, apszmeizimai, iszjuokimai, pasalumai ir tt. yra visur laikomi ne už vyriszką darbą, bet už darbą „neszvankų kvapą“ daranczių szeszky. Pasalybių ir kitokių

nedžentelmonizskų pasielgimų su pavienėmis ypatomis ir organizacijomis pas naują susivienijimą (szneku, zinoma, tiktai apie jo virszininkus, vedėjus ir apmokamus agitatorius) atsiranda, ant nelaimės, daug.

Kas-gi buvo priezastim iszsidirbimo pas mus (skaityk: Amerikoje) tų visų neszarvumų neszarvumų laikrasztyje, neszarvumų agitacijose, neszarvumų apsiejimuose ir tt.?

Stoka civilizacijos.

Pas stovintį ant žemo protizsko ir dorizsko laipsnio žmogų vietą argumentų užima keiksmai, prasivardžiovimai ir apjuodinimai nepatinkamų ypatų. Demagogai gerai žino, kad norint patraukti paskui save mynias neapszviestų žmonių, reikia sukurstyti pas juos žemiausius pajautimus. Pavyzdžiui gali buti d-ras Szliupas. Kol buvo jis Europoje ir gyveno geresnėje draugystėje, tol isz jo buvo szvelnus ir mandagus vaikas. Bet atvaziavęs į Ameriką, pradėjo laikytis draugystės prastų žmonių (mat norėjo buti populiarizskus), tuojau kaip grybai po lietuvi atsirado pas jį „krokodyliai“, „velnio iszperos“ ir kiti „civilizuoti“ iszsitairimai. Kaip paprastai esti, tokiuose dalykuose mokininiai pervirszijo mokytoją. Szliupo pasekėjai ir pritarotojai keiksmus ir kitokius neszarvumus įsidėjo į programą savo partijų, kaip neiszbrukiamą jų dalį. Bet apie tai rasčiau jau nesykį ir, nenorėdamas buti nuobodžiu, daugiau neminėsiu. Akyva tiktai, kad ant nekurio laiko Europos inteligentai buvo persiėmę Amerikos neszarvumais. Atsitiko tai pirm kelių metų, kad nuo „Varpo“ (su priedais) atsimitė socialistai ir, sutvėrę Liet. Socialdemokratizską Partiją, pradėjo iszleidinėti savo organą. „Varpas“ tada atsirado be aizskaus programo ir, nežinodamas ką daryti, griebėsi metodos... Szliupo. Teip buvo per keiteris metus ir tik paskutiniame laike organas Lietuvos inteligentų pradėjo iszjokoti programo. Szaitoje valandoje iszrodė, lyg jis pasilikis organu naujos Lietuvių Demokratų partijos.

Isz to, ką parasziau, iszeina, kad visiems etizskiems ir estetizskiems neszarvumams kaltas žmonių, arba, saky-sime, draugijos neiszsilavinimas dorybės ir grožybės dalykuose. Tais neszarvumais persiema kaip kada mokytesni vyrai, kurie vietoje žmones kelti isz to purvyno, dar giliau juos į j

kemsza. Vilnis neszarvumų, atsimuszusi į krasztą, grįžta tada atgal platesnė. Nesistebekime užtai, kad mūsų laikrasztystė puola, o tautizskos agitacijos remiasi ant apszmeizimų ir iszniekinimų.

Tebunie užtat amžina negarbė tiems kurie tuos visus neszarvumus tarp mūsų praplantino ir padėjo nekaipo už dėmę „tautiecziuo“.

Karvo jus.

Sekanczius knygos:

Istorija Seno ir Naujo Istatymo	25c.
Dogmatas apie pragarą	15c.
Trumpi atsakymai ant užmetinėjimų priesz Relijiją	20c.
Iszguldymas Lioretan. Litanijos	35c.
Juokų Knygele	25c.
Paslapcziai Gyvojo Rozancziaus	25c.
Socializmo ateitis, apysaka	40c.
Dvi Seserys, apysaka	40c.

Gaunamos pas:

Rev. J. J. Kaulakis

1031 So. 5-th str. Philadelphia, Pa.

SERGANTIEMS

Gvarantuojame pilna iszgydyma.

Pasiekiamiausiai gydas visokiems paselptas ir pavirzlinis ligas, kaip antai ligas scitides, plaucziu, inkstu, pilvo, galvos skaudėjimas, silpna atminti, drasizska nuolipina, lytiniska silpnybe, sdelvyras, sustinimas, vesti, blykszėdas moteris, kraujavimas ir ti., nervu ligas, podgra, reumatizma dūminima, jauszėlia ir ti. Praszilias gumla, gydas gindomyji ligas, visokias sustinimas etc. Szvirtsiskas ligas gydas su papilia peritaisiu szvirtsisku prietaisu.

Lytinisku daliu ligas

iszgydas per keiete dienių, kraujo užnuodijimas, odos ligas, smenu begima, falidas grekėjis ir burnų, nosy, akys ir ausys, netekima vyriškumo, lyzcin nuolipėjimas ir ti, gydas kuopserkmingiausiai ir swarszėlijoje pilna iszgydyma Czernizskos ligos yra mano specializskumu. Gyvodaitis iszartojas. Su dugnus iszvezaminavimas ligonio ir jo iszgydymas—tai yra mano priedzys.

DR. PRANDES

Septintinis specialistas.

134 E. 24-th st., kampas Lexington ave., NEW YORK.

Valandos: nuo 9 ryto iki 8 vakar. Nedelioms nuo 11 ryto iki 1 po pietų.

Nepalauti asabizskai atkalynti, gali parasyti laiska; butini reikalavimas paciento laiskaizėjimas.

Szneku visokiose kalbose. Turis specialia Leobon Bellevue Post Graduate University Hospital, Direktorius Medicalsko Institute.

kuopų arba draugysčių, kur galima, arba pasistengimas pervaryti ant virszininkų pritarėjus naujam Susivienijimui. Tas ypacz aiškiai apsiereiszkė tuojuo po Wilkes-Barre'ų seimo. Privesiu keletą atsitikimų, neminėdamas vardų, nes anot seno priežodžio, vardai yra neapkenčiami.

Keliolikose vietų kuopų arba draugysčių vyresnybė buvo linkusi prie naujo Sus. ir be aiškaus ir sąmoningo pritarimo sąnarių nusiuntė mokesčius į naują kasą. Lygziol dar vietomis didelės kuopos, susidedancios iš geriausių katalikų, priguli prie „tautiszko“ Sus., nežinodamos, kad randasi po valdžia, sakysime, laisvamanių. Kitose vietose, kur negalima buvo teip padaryti, kuopa turėjo pasidalinti.

Viename mieste buvo szitoks atsitikimas. Kuopa turėjo, rodosi, 34 sąnarius, iš kurių tik 7 norėjo prigulėti prie naujo Sus., ir ant nelaimės, nė vienas iš jų nebuvo virszininku. Ant kvartalnio kuopos susirinkimo tie 7 vyrukai užsispyrė, kad pirm visko reikia išrinkti naują vyresnybę, paskui tiktai sudėti pinigų ir išsiųsti kasieriui. Siekis rinkimo naujas vyresnybės kiekvienam aiškus, bet vargszams nenusisekė įvykdyti savo pliano, ir turėjo iš kuopos išsimesti.

Panašius pasistengimus matome daugelyje vietų lygziol.

Miestelyje N. yra draugystė, pavadiname ją draugyste szv. Antano. Turį ji apie pusantro szimto sąnarių ir, žinoma, priraszymas jos prie naujo Sus. ne kurioms ypatoms yra labai pagedauiamas. Taigi darosi sztai kas. Agitatoriai kalbina jos sąnarius prisiraszyti prie naujo Sus. ir stengiasi, kad draugystė ne kitą ką, bet juos tai išrinktų į virszininkus. Tolesnė istorija žinoma. Kad prisiraszys 20 ar 30 sąnarių, tada taps suszauktas extra-mitingas, ant kurio naujo Sus. sąnariai pribus visi, o kitų tik keletas, taps beveik vienu balsu priimtas įszimas, kad nauja draugystė prigulėtų prie naujo Sus., ir tokiu tai szvelniu budu „tautiszkas“ Sus. igys išszyk į pusantro szimto sąnarių. Tame atsitikime, apie kurį raszau, plianas nenusisekė, bet kitose vietose iš davė netikėtai gerus naujam Susivien. vaisius.

Kur ponai agitatoriai įsigauna tokiu budu į galybę, tų jie pasilieka ponais. Tada visi, ypacz biznieriai, turi jų klausyti. Kas neklausys, tas už nepa-

klusnumą susilauks... boikoto. Teip darosi netik Naujoje Anglijoje, bet ir nekuriose kitose vietose.

Antru įrankiu, vartojamu su nemaža pasekme vadų naujo Sus. praplatinimui savo organizacijos yra slėpimas tiesos apie save, o skelbimas visokių neteisybių apie katalikiszką Susivienijimą. „Tautiečiai“ negarsina viesziai tikro stovio savo kasos, nė tikro skaitliaus savo sąnarių. Tos tai netikros skaitlinės įveda į klaidą pašalinius žmones ir duoda progą „tautiečiams“ skelbti nebutus dalykus apie savo „tautiszką“ Sus. Tokiu budu iš „tautiszko“ Sus. pasidarė nekaipo slaptinga organizacija, iš ko vėl išzejo, kad nekuriose vietose „tautiečiai“ yra laikomi beveik už masonus. Prie išszidribimo tokios nuomonės prisideda „tautiečių“ tankūs išszjuokimai „rymionių“, „kryziokų“ ir tt., išleidinėjami ir dalinimai netaktiszkių, jei nepasakyti daugiau, broziurėlių, stancančių augsztai naują, o žeminanczių seną susivienijimą.

Žinoma, laisvamaniai ir simpatizuojantieji su jais „tautiečiai“ prisiraszė prie „tautiszko“ Sus. išszyk, ne tiek turėdami mislyje pakėlimą tautos, kiek pažeminimą kunigų, kurie ju vaidentuvėje riziasi nežinia delko su katalikiszku Susivienijimu.

„Tautiečiai“ labai agituoja, tą reikia jiems pripažinti. Kur vietinių agitatorių išszkalbos nepritenka, tų yra pertraukiami kalbėtojai iš kitur. Vietinė kuopa, žinoma, apmoka kelionės kaszts, kartais išsznanczčius apie 40 ir daugiau dolierių.

Pasitaiko ir juokingų priraszimų. Užklumpa „tautiečiai“ girtą žmogelį karcziamoje ir — prisiraszky, prisiraszky!... Žmogelis duoda dolerį, bile tik atsikratyti nuo nusibodėlių. Ant rytojaus pats nežino, kur jam dingo doleris, bet už kelių dienų jų vardas figuruoja „Vienybėje“, kaip kų tik „susipratusio tautiečio“. Miestelyje X. vienas biznieris priraszineja žmones (priesz jų norą) prie naujo Sus. be pinigų — „ant knyguczių“, t. y. užmokėję ju Sus. priskaito prie daiktų, perkamų jo krautuvejė.

Apie kitus budus neminėsiu. Ir to trumpo pažvilgio užtenka persitikrinimui, kad budai, vartojami praplatinimui naujo Sus. iš didesnės dalies nėra szvarūs, vienok, kaip matome, yra pasekmingi. Ne be to, kad tie nezvarumai neatnesztų ir mūsų Sus. nau-

dos. Kiekviena neszvarei agitacija visados išszaukia kontr-agitaciją. „Tautiečiai“, platindami savo Sus., priesz savo norą dauginą skaitlių mūsų organizacijos.

Asz czia noriu duoti Sus. L. R. K. Amer. keletą patarmių, kaip szvarių, teisingu ir doru keliu galima mūsų organizaciją padidinti, sustiprinti ir pastatyti ant tvirtesnių pamatų. Apie tai paraszysiu tolesniuose „Žvaigždės“ numeriuose. Senas Sąnarys.

Rusikis yra vedes.

Pereitame „Žvaigždės“ numeryje prizadėjome patalpinti Rusikio szliubo aktą, tad dabar tą išspildome.

St. John's Church,

176 East 18th str., Chicago, Ill.

I married on the 22nd day of September, 1897, Joseph Russikis and Catherine McCann; witnesses Lawrence White and Mary Mulcahy.

Rev. D. H. Riordan.

Asz suriszau moterystėm riszių 22 d. Rugstėjo mėnesio 1897 m. Juozą Rusikį su Katarina McCann. Liudytojais buvo: Lawrence White ir Mary Mulcahy.

Kun. D. H. Riordan.

Rusikio kudikio krikšto aktas:

St. George's R. C. Lithuanian Church, cor. Auburn av. & 32 pl.

Januari 12, 1903.

Ego infrascriptus baptisavi Joanem, die 20 Novembris mensis A. D. 1898, natum die 6 ejusdem mensis, ex Josepho Russikis et Catharina McCann. Patrini fuerunt: Stanislaus Marcinkiewicz, Maryanna Kuszeleiko.

Rev. E. Stefanowicz.

Asz žemiau pasiraszęs krikstijau Joną 20 dieną mėnesio Lapkriczių metų 1898, gimusį 6 dieną to paties mėnesio, iš Juozo Rusikio ir Katarinos McCann. Krikšto tėvais buvo: Stanislovas Marcinkevicius ir Marė Kuszeleiko.

Kun. E. Stepanovicius.

Juokai.

Sunki bausmė.

Rekrutas Baranovas, atiduodamas feldfebeliui raportą, nusiziaudėjo.

Feldfebelis: Klausyk, Baranov! Esi kvadratinis asilus. Ar tu nežinai, kaip kalbi su viresniu, o kad užėina cziaudulys, turi užsigrįžti? Visą valandą szianiend prie kapralo turėsi dirbti. Jis tave pamokys, kaip cziaudėti ir užsigrįžti.

Iszkeiktas Dilionis,

Pereitą nedėlią visose Hartfordo Diecezijos bažnyčiose tapo perskaitytas Vyskupo laiszkas, išsiųstas į visus Diecezijos prabaszcius.

Laiszkas skamba ziteip:

Episcopal Residence, Hartford, Conn.
February 4, 1803.

Godofinas Brangus Tamista: —

Per praslinskusius keturis mėnesius tulas Vincas Dilionis, kitaip V. Petraitis, kuris save vadina Baltimorės Nepriğunmingos Lietuviszkos Bažnycijos pastoriumi, mėgino susteigti draugystę tarp Waterburyo Katalikų Lietuvių. Tai yra faktas, kad jis neyra kunigu, juog net toki ženklyvi atskalaunai, kaip Kozlovskis ir Kaminskis pripažino jį už apgaviką.

Isz savo pusės, mėš po kelis kartus jį persergėjom, po exkomunikos bausme, idant nemėgintų savo biaueraus viliaus ant žmonių po mūs juridikcija; ir sykiu, uždraudėm tikinczius neturėti jokio susineszimo su juo. Nėgana to, mėš persergėjom tuos, katrie jau buvo prisidavę prie jo draugystės, juog jie turi po bausme atsakyrimo jū nuo Bažnyčios Sakramentų atsiskirti nuo jo.

Todel, patėminus, juog tas kunigužis, Dilionis, vieszai ir be paliovos paniekio mūs persergėjimus, sziuomi praneszam, kad jis papuolė po didesnėja exkomunikacija arba iszkeikimu, ir tikintieji turi saugotis jo; ir dar atkar-tojam, juog visi tie, kurie yra sšnariasis jo draugystės, arba kurie tiesiog arba netiesiog szelpia jį praplatinime, arba padrašina jį jo užsidavime, jei umai nepertrauks visiszka susineszimo su tuo suvadziotoju, tuo pacziu pasielgimu papuls po exkomunikacija mums patiems rezervuota.

Tedel sziuomi mėš prisakom, idant szita isztarmė butų skaityta laike Miszių visose Bažnyčiose Hartfordo Diecezijos Nedėlioe, Vasario 8.

† Mikola Tierney,
Hartfordo Vyskupas,
Jokubas P. Donovan,
Kanclierius ir Sekretorius.

Nesutikimai caro dvare.

Nuo seniai jau buvo nužvelgta, juog nekurie brangus daiktai isz caro apartamentų, Peterburge, slaptingu budu isznykdavo. Dabar neseniai carienės auskariai, o teip-gi ir bransolietai su

deimantais prapuolė. Nužiurėti nebuvo ant ko, nes visi caro tarnai esti „szventais“ pravoslavais. Paskutiniam laike, budamas caras Livadijoje, labai nusiste-bėjo, kad jo kabinetete prapuolė brangus žiedas, tėvo dovanotas. Su sziuom laiku jau neteko kantrybės ir policijos szefui Maslovui, prisakė apie tą patyri-nėti. Maslovas to tik ir laukė. Tuojaus į visas užkampes paleido savo slaptin-gus agentus — sznipukus. Vagį tuojaus užuodė ir carui iszdavė. Buvo tai pir-mas caro isz augstos giminės tarnas, ant kurio rankų visi apartamentai gulė-jo. Povogtos daiktus jis parduodavo Peterburgo tulam jubilerui, o paskuti-nysis savuoju budu viską suvartoda-vo. Garbų vagilių caras prisakė isz-tremti į Sibyrį ir laikraszcziams apie tą atsitikimą uždraudė garsinti.

Nuo „Motineles“.

Linksma man praneszi, kad prie „Motineles“ pri-raszė vel vienas lie-tuvis-tautietis; naujiena tuo smagesnė, kad prisiraszė prie pirmo skyriaus. Vardas naujo sšnario yra Antanas Petrusz-kevicia isz Elizabeth, N. J. Tokiu budu draugystės geležiniame kapitole randasi lygiai 300 dol.

Vasario 8 d. stovis bėgamosios kašos buvo szitoks:

Lapk. 11, 1902 m kasoje buvo \$200.82	
Iki 8 d. Vasario 1903 m. įplaukė: mėnesinių	15.00
parap. sz. Petro ir Povylo, Home-stead, Pa., metinė dovana	12.00
Jono Apono, Scranton, Pa., do-vana	.50
Sugar Notch, Pa., per prakalbas surinkta	3.55
Elizabeth, N. J., per prakalbas sumesta	11.70

Viso \$243.57

Tame pacziame pasidarė sekantiejei iszleidimai:

Paszalpos p. A. D. iszsiųsta	51.46
Stipendijos p. V. T. „	60.00
Pinigų persiuntimas	1.20

Viso 112.66

Lieka bėgamame kapitole 130.91

Visiems naujiems sšnariams ir au-kautojams vardan „Motinėles“ sudedu nuoszirdų: aczių!

Kun. A. Kaupas, sekr.

Guđras sasiedas.

Tulam lietuviszkame kaime vienam ukėsi dakarto sasiedo vizstos, kurių burys isz tvarto iszleidziamas, lindo per tvorą ir sėjimus nemaloningai kapsty-damos naikino. Ukėsas kelis kartus ju meldė, kad jis arba vizstų savo vi-siszka ant daržo neleistų, arba tvoras geriau sutaisytų, kad jos negaletų į sve-timų daržą dasigauti. Visada nuo savo sasiedo gaudavo atsakymą, juog kaip turėšes luosesnio laiko, tai tvorą sutai-sysės. Ukėsas matydamas, kad jo tankūs praszymai ant niekų vis nueina, jau antgalo žadėjo ir provą į sudą įneszi, bet netikėtai puolė jam laiminga mislis į galvą, kad tą viską butų galima ir be sudo padaryti. Dėlei tos prieža-sties iszszirinko kelis vizstų didžiausius kiauszinius ir, indavęs savo mergaitei, prisakė nuneszi sasiedui ir jam pasaki-ti, juog jo vizstos svetimam darže kiauszinius pradėjo dėti. Sasiedas kiauszinius paėmė ir užsimislijo. Antrą dieną tvorą visos skyles buvo jau už-kamsziotos.

Užganėdintas atsakymas.

Viename Europos universitete priesz kelis dar metus visiems studentams buvo uždrausti spiritaliszki gėry-mai. Tuomtarpu kokia tai prisilaizanczioji dvasia, pranesza universiteto rektoriui, juog studentas X. pacztu apturė-jęs didelę baczkutę su vynu. Rektorius szaukia pas save studentą ir klausia: „Tamsta apturėjai su vynu baczkutę?“ „Teip, Pone, nes gydytojas man prisakė yra gerti, kad nuo sudrutinimą veikiau ingaucziau.“ Rektorius atsilei-do. „O ar tamsta-gi sudrutina?“ „O dar kaip, pons rektoriau! Kaip baczkutę apturėjau, uuo žemės negalėjau jos pakelti, o dabar tiek spēkų ingavau, kad pasiėmęs su savini jau galiu neszi-tis.“ Rektorius tam iszteisinimui itikė-jo ir studentui dangiau nieko nesakė.

O kada atraszysi?

pas G. Baronas, 148-23-rd Str.
S.S. Pittsburgh, Pa.

Drukavoju visokius tikietus, chekius, antgalvius, konvertus, programus, kon-stitucijas, cirkuliorus ir tt. už pusę pre-kės. Naujausio spaudimo popieros gro-matoms raszyti su puikiausias apskaity-mais, visokiomis farbomis atmalevoitos. Už tuziną 25c., už \$1,00 6 tuzinai, už \$5,00 — 500, už \$8,00 — 1000. Plunk-sna, kurią su atramentu pripildo ir ku-rią gali kisenjuui nesziotis 35c. Cigaras, kurio per amžių niekas negali surukyti yra sveikiausias isz ano rukymas. naujas iszradimas — 25c. Drukavojamų ir raszomų maszinukių po \$5-10-15-25 — 50 ir tt.

Raszant norint gaut atsakymą, reik prisiųzt už 2c. marķė.

Sutaikyta moteryste.

(Pabaiga iš romo numerio.)

Jonas ant nieko nepaisydamas vis dar geria, o Marė susilaikyti vos tik jau gali; prašytų bet kad gėda. Mato, kad Jonas jos daugiau prie kavos neprašo, pašoko nuo kedės ir atsinešus pypkę, prisikimšo tabako, užsidedė ir pradėjo rukyti. Dumai iš pypkės net kamuoliš verčiasi. Suvuodęs Jonas pypkę dumus, pamiršo jau ir apie kavą. Norėjo nusišypsoti ir pas ją prašyti, bet lupų jokių buvo ant tų žodžių negalėjo atverti. Marė patraukus jau gana gerai dumų, paklausė:

— Bene ir tu norėtum vieną išrukyti?

— Ačiū tau, — atsako Jonas, — man net nesmagu pasidaro misliant apie rukymą!

Jonui buvo ir gana smagu, kad mislijo apie rukymą, bet Marė kuomet visą išrukčius, išbalo, pypkę iš rankų paleido ir sukniubo ant žemės. Šoko Jonas su išgąščiu prie Marės ir, pakėlęs nuo žemės, lovon paguldė, šaukdamas:

— Maryte, kas tau? Ar gydytoją pašaukti? Gal kunigo reikalauji?

Tuomtarpu jam beraudojant, išganinga mislis jam į galvą atsimušė. Priėjo prie pečiaus, pripylė puoduką kavos ir atnešė sergančiai.

Marė su noru šaukštuką po šaukštukui vis gerė, ir, išgėrus visą puoduką, užsnudo. O kad išbudo, vėl Jono prašė, kad jai daugiau kavos duotų ir, antru sykiu išgėrus, pasijuto visiškai sveika.

Jonas pagyrėdęs savo žmoną, prisiglaudė prie pečiaus ir užsidedė savo pypkę. — Kad ji savo prižado dalaikyti negalėjo, tai kam, aš turiu kęsti. Teip besvarstydamas, baigė pypkę rukyti, kad štai priečiai jo akis ir Marė atsirado.

Ilgoką laiką viens į antrą žiūrėjo, antgalo abudu pradėjo juoktis.

— Jau prisipažįsiu, kad iš manęs — smarkusis asilas — tarė Jonas.

— O aš kvaila žąsis — dadurė Marė.

— Na, na — tarė Jonas, — apie save gražiau privalai kalbėti. Mąžam dar kavos norėtum? Išgerk, brangiausioji.

Marė paklausė ir dar porą puodelių ištraukė, o Jonas, prisikimšęs pypkę, dumus it lokomotyva paleido.

Seną santaiką panaikino, o sutvėrė naują, pagal kurią Marė kasdienai privalėjo tris puodukus kavos išgerti, o Jonas daugiau šešių pypkių išrukyti. Su paskutiniu susitaikymu iki pat mirčiai pragyveno.

Pasaka — ne pasaka.

(Iš praeitės.)

„Sermega sermegą sudys.“

Buvo padavimuose Lietuvos, kad ateis palaiminti laikai, kada prasti žmonės — kaimiečiai bus sudziomis ir savo brolius prasikaltėlius sudys. Štai ir atejo ta palaiminta valanda po lenkmečiui. Metuose 1864 kieti pančiai baudžiavos tapo sudraskyti, nauji valščiai įsteigti, kiti vaitai, beveik visi, iš prastų žmonių išrinkti; jiems pagelbon lovininkai duoti ir raštininkas. Tie tai žmonės, po numetimui baudžiavos, naują tvarką pradėjo daryti — teisyt' arba apkaltint' prasikaltėlius. odes, vaitas sermegius ir jo pagalbininkai — lovininkai, visi

kaimiečiai, tur suprasti žmonių padėjimą, numanyti kas ko vertas, ar teisus, ar kaltas, ir pagal to spręsti.

Bet ko žmogus ant pikto neapverčia? Tad ir ano meto vaitai — sudzioms su pagalbininkais — lovininkais, didžiavosi „ponais“ tapę ir, į rankas valdžios vadžias sustvėrę, brolius savo sermegius žemino, nešažiniškai ir neteisiam bylas darė, kas daugiau kyšių davė, ar skaniau pagyrdė, tas teisus buvo, nors būtų buvęs žymiai prasiradęs, o teisus žmogelis, be kyšių, nukaltintu likos; išeidamas iš raštinyčios sakydavo: „nėr ant žemės tiesos, Dievas augštai, karalius toli gyvena.“

Todelgi anuometinius vaitus — sudzius, už jų skriaudas, nešažinišką pasielgimą, papiktinantį gyvenimą, Dievas da gyvus pabaudė: vieni iš jų namų neb'teko, kiti da augštalangej' Kalvarijos tupejo, tretai pas žydą ar dvare bernavo. Tad-gi garbingas Blažys Udros, visai neatšikyrė nuo savo draugų — kitų valščiaus vaitų; mat jis likęs, po lenkmečiui, vaitu, mėgo gardžiai pavalgyti, skaniai atsigerti, nors pilkoji degtinė visai neskanė, bet ją siurbė, kaip „veršelis piena“, nebuvo tokiu išdykėliu, kaip ans Dickus, Štrimo draugas, kuriam mėgosi tiktaai su limoniadu.

Blažys, sakau, viską į gomurį pildavo, ar alų, ar degtinę, ar araką ir kitus įvairius gėrymus; nuo žmonių netiktai kumpius su dešromis, bet da ir žąsis ir kvietukus imdavo; javus imant nuo lauko, darbinukus talkon kviezdavo; mat jei n'eisi talkon, neklausysi Blažio, o turėsi su kuom bylą — praloši, arba turėsi sunų į metus ateinantį, reikės kitą inetą jam kariumenėn eiti; busi Blažiui geras, jįsai ir „davada“ padarys ir pats paviete, prie daktarų ir viršininkų, priiljs, kad gero žmogaus vaiką vaiskan neimty, — namien likty.

Po numetimui baudžiamas, da žmonės buvo tamsesniais, negut dabar — labai užsitikėdavo žydams; žydai tankiai buvo tarpininkais tarp žmonių ir Blažio, o reikia žinoti ir tai, juog tuomkart Udroj' du garsingu žydu buvo: Mauškus pačioj Udroj' ir Joščikas, jo brolis, Pakašave—Šalman'ai, kuriudu laikė karčiamas ir vilodavo žmones prie degtinės. Vėl da reikia žinoti, kad žmonės tame laike daugiau gerė, neg' dabar, beveik kiekviename kaime karčiamas ir žydas joje sėdi, tai kur tu čia negersi; visi geria, blaivystė da nė sapne nesi-sapnavo. Begerdami visai nemanė suktybės žydu, nė neteisybės Blažio, žydai labai nemanė ir diažybės iš geros, lengvos ir jautrios širdies žmonių; žmonės menko, žydai lobo, ukininkai skolosna brido, žydai augo ir didžiavosi, juog apš-čiai pinigų turi ir juos žmonėms siulydavo: „Ką tamstus čia varhgti, neturhi nė už ką šnapei nusipirhkti; kek tamstui rheikia: šimto, dvėjų — tel javai užaugs, iškulsu, tada arh javais, arh jam parhdavęs, pinigone lovininkai duoti ir raštininkas, tik dabarh rheikėty mą lauką užstatyti; eime pas Blažį, jis dos gerhą rhodą“.

Žmogus paskui pasikrapštęs ir Blažiui patariant, ima ir užstato žydui lauką ar už šimta, ar už du šimtu rublių su ta pasarga, jeigu ant to laiko, imkim sau, už pusės arba už ištisų metų, pinigų žydui neapmokės, tai žydo laukas; vis dery-bas darydavo valščiaus raštinyčioje. Mat anoj gadyneį, vaitams, pardavimo ir pirkimo raštus da valčia buvo daryti. Žmonės da n'eidavo pas rejentą, kaip dabar eina.

Atejus laikui žmogus pinigų nesustvėrė, žydas burt kaltininką Blažiui skundžia; prašosi žmogelis, kad da palaukty, pinigus sugrąžs; kam čia laukti, bile tiktaai patogi atsitaikė proga, da ima Blažys žmogų kaltinti: „kam-gi, sako, žydui pinigų neatiduodi, jug jis tau nedovanojo“, pripažįsta žydui tiesą ir lauką su trobomis prisudija.

Ai, nė vienas Udroje verkdamas ir keikdamas žydus ir Blažį išėjo iš namų.

Štai kokius ukinius žydai su pagelba Blažio išmetė: Joną Lubaucką, kur dabar gyvena Žydavičius Antanas, Vaitulevičių, kurio dabar koloniją laiko Gavialis Šimas, Jasinekų pats Blažys pusę lauko paveržė, kita pusė kitiems teko Petroskos Prano, Pakašave, žydais pavaldė, bet dabar toji kolonija žmonių rankose. Mat žydai nemokėdami ukę vesti, su didžiu uzdarbiu kitiems lauką pardavė. Kaip kitus skriaudikus — vaitus, teip ir Blažį Dievas pabaudė. Nors nesedėjo Kalvarijos kalėjime už savo kaltes, nes viršininkams neprisi-kalto, ba mokėjo juos gerai lopinti, bet beveik senatvėje pas svetimą bernauja. O štai kaip buvo:

Blažys tikėtai per dešimt metų gardžiai valgė, skaniai gėrė, žmones, kaip įmanė, teip lupo, žydams įtiko ir pagalios viršininkams kyšius į Kalvariją vežiojo, ir įvairius valdininkėlius pas save vaišino ir šėrė, da-gi vaikus mokslan leido. Bet štai nelaimė! 1874 m. ėmė ir atėmė nuo vaitų sudinimo valdžią, įsteigė tuomet valdžią teip vadinamą „Valsčiaus Sudus“, kurie ir dabar tęsiasi. Ant valsčiaus tiesdario žmonės Šmituką išrinko ir Alytų jį pasodino. Prie Alytaus sūdo priklauso keturi valsčiai: Panemuninis (nadiemencas), Balkunų, Udros ir Alytaus. Blažys išrinktu tapo ant lovininko to sūdo, tačiau vaitu Udroj kitas apsiliko. Lovininkauti gražu, bet jau lovininko valdžia, ar savaliau sutrumpinta. Čia visą viršų p. sudžia laiko; dabar mūsų Blažys tikėtai sąnariu yra, o ne pirmsėdžiu sūdo, tad ir žmonės pradėjo išdykauti, nesusiprasti, ko reikia Blažiui, kaip lovininkui; rečiau jau lankė jo namus su reikalais ir pilnomis rankomis; ir jam pačiam, beveik už dyką, nusibodo bevažinėti Alytun, tai jau nepirma, kaip buvo sudas Udroj ir visa valdžia jo rankose, čia viskas ant vietos: ir namai, ir raštinys ir pagalios ramiausia karčia-ma. Palovininkavo mūsų Blažys kelis metus Alytuje, paskui ar jis pats trenkė lovininkystę, ar žmonės užpyko ant Blažio, to nežinau ir tamistoms nepasakysiu, bet žinau, kad valsčius kitą išrinko lovininką, o Blažys be duonos liko; ką kalbu be duonos Blažys liko! jug turi gražius namus, pusantros kolonijos, nenulaikomus žirgus, vaikai mokslan eina, kiti net Veiverius pabaigė, jau yra kaimo mokytojai, bet kas iš to — neturi tiek medaus, sviesto, kumpių, nė dešrų, nė pinigų, kiek pirma turėdavo, kada buvo vaitu, sudžia; vėl niekas dykai neperka šnapselio, reikia dabar už savus pinigus nusipirkti, mat žmogus prie to praprato ir jau be to šnapselio apsieiti negali. „Nedaverkos“ žydai nežiuri į Blažį teip gražiai, kaip pirma žiūrėdavo ir lenkė; nieks iš kaimiečių nenusiēm' kepurę ir nepavadin' dabar „panie sėdžio“ — be unaro, be blekės, lyg žemes pardavęs, nežino kur eiti, ką veikti, už ko stvertis. O čia dukroms kraitį reikia krauti, šiek-tiek pinigų duoti ir Ignutį auginti.

Teip Blažiui bemisliant apie pieciti ir ateiti, nesijuto, kaip išslydo iš jo rankų pusė kolicnijos, ką nuo Jasinekų pudytkiai laike.

Ignutis lėpia ir linksmai augo; mamytė, kaip po darb-šiam vaikinui, smagurius pakišdavo; tėvulis, kaip savo inpe-dinį, degtine pavaišindavo; gana Ignutis prisitūcėdavo, kaip lengvai grašis rankosna patekdavo ir greitai uždirdavo. Bla-žiai, norėdami, kad jų vaikai nesnustų, tankiai jiems gužynes keldavo, bet neprastos budavo gužinės, priprašydavo ant jų ponpalaičių, raštininkėlių, dvarų akamontėlių. Tada tai uži-mas, klegėjimas, kalbos — šnekos, įvairi juokai, o čia smui-kai rėžia, šokiai sukasi, alus miežta, ir Maušiaus „šurmurka“ laistosi, valgiai susteliuoti kramtosi, tai linksmybė, tai gyvenimas, tai patogus ir gražus vaikėlių išauginimas!

Nelaimė dukters..... ša — nezaunink niekų — tegul mano vieno žinioj liekti.

Sunelis Ignutis užaugo ni Igną, atėjo jam laikas pačia

vesti, tai vaikinas prisibaudė, privergo, kol atrado Šuvakaliu-kę Panausupjį ir su ją apšvedė; aš tų vestavių nemačiau, jose nebuva, ne gėriau, nė per bardą varvėjo, tik žinau, kad nuo ženybų Igno, vis menkyn Blažiui ir jo žinovui sunui ejo, o kada Ignutis sugriebė rankosna vadžias valdymo namų, į skolas įbrido ir žydų delmonuose sulgy kaklui pasinėrė, ir but reikėję visiškai parduoti namus, kad ne pagelba Antano S. Jis mat grįžęs iš Amerikos, pinigų turėjo, o vietos kur apsigyventų neturėjo, tad namus nuo Blažio — Igno nusam-dė ant šešių (6) metų, žydams skolas apmokėjo, ir gyvena dabar svetimas, garsingo vaito — sudžios Blažio, namuose, o senasis savininkas susirietęs tupi da toj pačioj pastogėje. Ignas ką veikia? Ignas telukus (veršius), sviestą, kiaušinius nuo moterių perkinėja ir vaziuoja Alytun su uzdarbiu par-duoti, kaip kada ir javus perka už žydų pinigus, kaip jųjų agentas.

Kaip toliaus su seniu Blažiui ir Igno nusidės, duosiu žin-giediems tautiečiams žinoti, nes Antano S. samda Kovo mė-nesj', šiuosmet, baigiasi. G u o b a.

Ant kapelio vyskupo

A. Baranauko.

Ko man teip liudna šiandien begalo,
Ko širdis mano sunkiai vaitoja.....

O žinia graudi priešai ant stalo

Lietuvos vargus ji man rokuoja!

Kad peiliu širdį but kas man vėręs,

Bučiau nejautes gėlio didesnio,

Trumpas ašaras bučiu ir išbėręs.....

Nelikty laiko gaudaus, skaudesnio!

Akys aptemo, dieca man tamsi,

Jaunystė slenka artyrį prie grabo;

Vandenį yrklu smarkiau užgausi —

Bus galas amžiaus ir viso labo!

O mirtis skaudi, tu be malonės,

Kam tu palikai mus našlaiteliais?

Maudos liudnume Lietuvos žmonės —

Ar tau patinka jųjų vargeliai?

Kam tu paėmiai nuo mūsų tėvelį,

Kurs mūsų vargelius viens težinojo;

Kam tu paguldei jį į kapelį —

Amžinai smiltim nuo mūsų užklojai!

Berods nei tikri mūsų tėveliai

Ant mūsų rupesčių tiek nepadėjo,

Kiek jis rašteliu, brangiais žodeliais

Mus mokindamas — kvietelius sėjo.

Liko našlaičių Seinų miestelis,

Grazi katedra be Mokintojo,

Liko ir dzukų diktas burelis —

Be savo tėvo — Užtarytojo!

Lėk lakštingalas prie jo kapelio,

„Requiescant pace“ liudnai utraukie,

Chorus sparnuoty dzukų miškeliu,

Prie jo kapelio visus sušauke!

— Ne tik lietuviai tėvo neteko,

Bet ir mės dainiai našlaičiaiš likom,

Mumis linksmybių gana pakako.....

Graudumas visas girias apnyko.....

— Džiaugkis, tėveli, rojūj linksmybių

Aukso karuna save raminkie,

Jau tau užteko žemės kartybių.....

Bet... bet ant mūsų ir ten... atmintink! P. B

Tevynes Sargas“ ir „Zinyczia“

Tu... laikrasceziu yra gaunami pas Rev. A. Kaupas, 114 Theodore Str., Scranton, Pa. „Tevynes Sargas“ kas-tuoja ant metu dolerj. „Zinyczia“ visi iszejusieje numeriai 1-5) gaunami uz 60 centu.

Adresai Centraliszko komiteto Susivienyjimo Lietuviu R. - Kat. Amerikoje.

1. Prezidentas: Rev. S. Pautienius, 614 W. Mahanoy ave., Mahanoy City, Pa.
2. Vice-prezidentas: A. Kalcinski, P. O. Box 412, Minersville, Pa.
3. Sekretorius: J. Kasulaitis, 74 Carrol' str., Pittston, Pa.
4. Kasierius: Chas. Radzevicz, Shenandoah, Pa.
5. Kasos globėjai: 1) Rev. V. Kudyрка, 46 P. O. B. Edwardsdale. 2) J. Lauraitis, 94 N. Plum. Aley, Shenandoah, Pa.
6. Knygius: Rev. M. Szedvydis, Pitts-ton, Pa.
7. Dvasiszkas vadovas: Rev. J. J. Kaul-akis, 1031 S. 5th str., Philadel-phia, Pa.

ZVAIGZDĖS AGENTAI:

- I. Miluszauskas, Forest City. Box 338
- Stanislovas Potelionas, Plymouth, Pa.
- Povylys Gaizaukas, Mahanoy City, Pa. 24 7th Str.,
- L. K. Karalius, Baltimore, Md. 525 Columbia ave.
- M. Schermis, Brooklyn, N. Y. 113 North 5th Str.,
- Mikolas Miszkunas, Newark, N. J. 22 Hartford str.
- J. Maczulaitis, Newark, N. J. 165 Ferry Str.,
- J. Rabikauskas, Brooklyn, N. Y. 64 So. 2nd str.
- A. Kozlovskis, Pittsburg, Pa. 738 Shelly str.
- J. Rikteraitis, Waterbury, Conn. 67 James str.
- S. P. Tananeviczia, Chicago Ill. 9292 Auburn ave.

Tautiečiai! Jaigu kuris nori grįžti atgalios į tėvynę o ne-turi pinigų. lai kreipesi prie mus. Mes kiekvieną nuvesim per 9 dienas į Bremą ar Hamburgą. Tris adynas tik darbo su mažu damokėjimu. Raszyk tuojaus ant sekanczio adreso:

Columbia Shipping Office
158 Suffolk, cor. Stanton St New York.

DARBININKU DRABUŽIU KAUTUVE
KOBRE,
87 Grand St. Brooklyn, N. Y.
Skrybelės, Kepurės, ir Czeverykai
Vyriszki drabužiai didziausiam pasi rinkime.

KUPARAI ir VALIZOS.
Ypatingai daug Kelnu.
Nieks negal mažesne prekė už mus ant Grand st. padaryt.

Szelpkime Savuosius!

Antanas Grochowski
vienatinė katalikiszka
Agentura Laivakorcziu
dėl Brooklyno ir Long Island.
298 Bedford avonuo
keturi blokai nuo Grand str. Ferro Brooklyn, N. Y.

Laivakortes gerisusių kompanijų už žemą prekę, suneczia pinigus in Europą per ran-lavą banką.
Visoki prisuntimai daeina greitai ir teisingai.
Agentura garsingų gyduolių Dr. Petro Gomozo ir Alejaus.

S. JARMULOWSKI,

No. 54 Canal Str. New York.

Asz užlaikan **BANKA**
kurioje galite saugini... it savo pinigus, teipogi iszmainau pi-nigus visu žemiu.
AGENTURA
visu laiviniu kompa-nija ir geležinkelio ti-kietu. Szipkortes į ir isz Europos.
Teipgi suneczju pi-nigus į visas dalis svieto ir iszduodu vekselius ant visu didziuju miestu Europos.
Bankas Europoje,
Hamburga: S. Jarmulowski.
Luebeck: S. Jarmulowski & Co.

MACK, MILLER CANDLE CO.

GERIAUSI ISZDIRBEJAI
vaszkiniu ir kitokiu
Žvakiau.

Žvakės iszdirtbos isz geriausio ir gra-ziusio vaszko. Labai gražiai iszrodo, yra i-t kitu iszdirtbėju žvakes sunkesnes ir pigines. Kurie guod: kunigai musu žvakes mėgino, visi yra tikrai užganėdinti. Adresuokite:

MACK, MILLER CANDLE CO.

Syracuse, N. Y.

Puikiausias lietuviszkas
Hotelis
Kaz. Radziewicziaus
121 E. Centre St., Shenandoah, Pa.

tuojaus szale Lehigh Valles Dipo, po deszine ranka, einant į miesta.

Tai puikiausia ir szvariausia vieta del svetelių ir labai paranki del tų, kurie atkelaus į Shenandoah, Pa. Apart visokių arielkų ir alaus turi didelį zopostą pargabestų isz Euro-pos visokių vynų, cigarų, o teipogi prilaiiko visokius valgius ir oisterius. Pakelvingi gali gauti nakvynę ir prieteliszka rodą visame. Yra tai vienatine ir puikiausia vieta eielam Shenandoah'e, o kas kartą atsilankys, tas pas kitus daugiau ne eis.

Teipogi parduodu szipkortes ir siun-cziu pinigus į visas dalis svieto.

Stebetina proga!

Vaikams prie miszių suknieos isz geriausio **kaezmrio** su puikium pamusalu už
\$3.50
Kamžos 75c, \$1.00, \$1.75.
PLOSZCZIAI \$16.00 ir dau-giaus. Kunigiszkos suknieos \$12.00 ir angszecziaus. Gera visa eile drapanų \$18.00 ir augszecziau. Paltos extra \$20.00 augszecziau.

BOHNE BROS & CO.

34 Barclay St. New York

NAUJAI INTAISYTA

„ZVAIGZDES“

★ SPAUSTUVE ★

**Atlieka visokius drukoriszkus
darbus gerai, pigiai ir greitai:**DRUKUOJA KNYGAS, CIRKULIORIUS, KONSTITUCIJAS DEL
DRAUGYSCIU, GROMATAS, VISITING, BUSINESS CARDS IR

VISUS KITUS DRUKORISZKUS DARBUS.

Kas darba paves, nesigraudys.

SPAUSTUVE YRA PO NUMARU

**223 ROEBLING ST.,
BROOKLYN, N. Y.****Geriausia ir pigiausia vieta**
del pirkimo**Siuvamu maszinu****Jurgi Matulevicziu.**Naujos maszinos nuo \$ 15.00 augstyn, tei-
pogi kas nori apmainyti, apmainau ir pataisau vi-
sokio gatungo maszinas ir visokius daiktus, kas
prie maszinos yra reikalinga, prilaikau.Teipogi iszmokiname siuti, katrie pas mane
perka maszina.**256 Grand str. Brooklyn, N. Y.****Extra! Extra! Extra!**Duodu zinoti visiem lietuviams tanticziams,
juog nuo 1 Geguzio (Mojans) bus atidaryta
mano nauja krautuvs vyriszku siutu po Nr.
144 Grand str., Brooklyn, N. Y.Asz esiu jum jau gerai zinomas, nes ilgą laiką lai-
kiau krautuvs vyriszku drapanu ant 48 Grand str., bet
nuo 1 Mojans issikraustau ant 144 Grand str. ir per tai
lig tam laikui turin ant pardavimo daugeli siutu uz labai
pigia preke. Kuris atsilankys nesigailės, nes apart pir-
kinio gaus da gerą dovana.

Naujos krautuvs adresas :

ELLIS S. LEWIS
144 Grand str. Brooklyn, N. Y.**Senas Daktaras Smith**

Seniausias seniai zinomas specialistas.

Asz gvarantuoju iszgydimą užuodijimo kraujo, skuros isz-
berimą, spozgy, skaudulių, skaudanciazis
gerkles, liezvio, burnos ir nosies, skau-
smingų užtinimų kirksznių ir kitų dalių. Ronotas kojas, skausmą nu
garoje, skausmą galvos, gėlimą kaulu, skaudėjimą krutinės, skaudėlą
mą vidurių, nesumalimą pilvo, užpavietrijimą, himoridos, sausgėlą
szirdies ligas, plaucių liga-, katarą, užsisaldymą, dusulį, džiovą, ink-
stų ir pusles uždegimus, strikturą ir akmenį puslėje.**Mano metoda** yra vis atinai zinoma, kuri smarkiausias ner-
vų ligas, slabnumą isz priezasties iszdykimo
jaunystėje, neužmigimo kancozij, pražudyta energiją, melancholia, svai-
gulį, drebėjimą, iszmagį, nevaisingumą, pastovineciai isgydo.**Asz turiu viską** kas dėl gydymo reikalinga: liekarstas ir
instrumentus ir per ilgiausią tyrinėjimą
dasiekian didžios praktikos. Nekurie daktarai garsinasi spocijalistais
didžio gabumo, ką tik galėdami gydyt papraszciausias ligas.**Daugelis** žmonių pas mane, idant juos gruntuamai isz-
bandycziau ir savo pagirtina metoda gydincziau, ku-
rie piriausias gydesi pas daktarus, garsinanciuosius gabiais daktarais.**Saugokites** nuo tokių žmonių, agentų, draugysčių, už dyką
duodanczių receptų, diržų su elektrika ir apgavin-
gų patentavų gyduolių.**Kreipkites visi** isz pirmo pas seną daktarą SMITH, jis yra
seuianusias ir geriausias, o užcėdysit laiko,
pinigų ir skausmų. Vyrai, mislydami vesti gerai darys atlankydami
seną daktarą Smith. Gvarantuoja gruntuamą, greitą ir pigų iszgydimą.
Rodas duoda uždyką. Liekarstos 50c.**S MITH A S**
SENAS
specijalista

Neužmirskit adriso:

153 E. 18th Str.

New York, N. Y.

MAX KOBRE**Lietuviszka Banka**

40 Canal Str. — 142 Division Str.,

New York.

Prieteliai! duodu jume žinią, kadmes parduodam Szifkortes ant visų
greiciausių laivų už pigiausių prekę. Esu utvirtintu agentu ant lini-
jų, North German Lloyd Bremeno; Hamburg American Line Hambur-
go; Red Star Line Antverpo ir Nitherlands Line Roterdamo. Siun-
cziamie pinigus, kuriuos visų prieteliai geuna į 15 dienų. Musų kanto-
roje galite susiszekėti lietuviszkai ir lenkiszka. Ateikite ir persilu-
dykite, kad mes per 25 metus su kožu apsiėjome teisingai. Teipogi
parduodam tikietus ant visų geležinkelii Amerikoje ir Europoje.Duodam žinot kad mes priimam pinigus į depositą bankos ir mo-
kam po 3½ procentus ant metų. Procentą tik tą mokam nuo 50 dolė-
rių ir virszaus, ale kad bava padėti ne mažiau kaip 6 mėnesius. Pačėti
ir iszimti gali kožną dieną nuo 2 ryto iki 2 po pietų ir nuo 4—8 vak.

Naujai uždėta filija atsiranda po

Nr. 87 Grand st.

Brooklyn, N. Y.

„KATALIKAS“

Lietuviškas sanvaitinis laikraštis.

Iszina Chicago, Ill. Kasztuo a ant metu \$1.50.

Norinti uziraszyturi adresuoti:

Katalikas Publishing Co.,
3222 Auburn av., Chicago, Ill.

Tikrai gryna
altorinas Vyna

GAUSITE PAS

Barnston Tea Co.
6 BARCLAY STR.
New York'e.

Importuoja jie rusiszka arbata, kava ir visoki vyna.

Sveikata! -- Jlgas Gyvenimas!

Teip visi sako, kurie perka valgius nuo **J. Krauczeliuno**. Jo sztoras visada yra pripildytas szvieziais tavorais, kuriuos pardavineja daug pigiau kaip kiti. Uzczydy pingus ir sudrukj savo sveikataj pirkdamas valgius pas

I. Krauczeliuna,

118 GRAND STR., BROOKLYN, N. Y.

The Lowe Painless Dental Parlors.

Geriausii Dentistai, nes trunkia dantis be jokio skaudėjimo.

Mes teipgi įdedame visą setą dantų sekancija

- Aucsinis dantis 29 kar. \$5.00
- Visas dantų setas \$5.00
- Užpylimas auksu \$1.00
- Isztraukimas \$50.

Visą savo darbą gvarantuojam ant 10 metų.

Maloniai priimam moteris. Ipacz mandagiai patarnausime „Žvaigždės“ skaititojams.

Mes isztrauksim dantų dovanni, jei reikalausit ko dangiaus.

Mes ofisus laikome ant:

726 Grand St. Cor. Graham Ave. Brooklyn.
123 E. 116-th St. Near Lexington, Ave. N. Y.
10-12-14 Westchester Ave. New York.

MIKOLAS GANO, Artista Mallorius.

Mano dirbtuvėje dirbasi paveiksliai tiktai allejienimis farbomis ir pasteliniai. Kas nori turėti savo didelį ir puikų portretą, te prisiuoznia man savo photographiją, kuri gali buti kad ir mažiuke, ant blokeo nentraukta, bile aiszki. Drapanos gali buti permainytos pagal asabonora. Padarytus portretus ant pareikalavimo siunoziu be renyj ir kraij. Mano dirbtuvėje turiu daugelį musz didvyriu portretų kaip tai: Vyntauto, Adomo Mickeviciaus ir k. ant pardavimom.

Tautieciai! Nesidukit save bile kokiam fuszerui apgadinoti kuris jums nieko gero neįstengia padaryti, bet kreipkitės prie saviszio, kuris yra tikras artistas ir jau tukstancijai lietavių ju poikiats portretais puozsia savo namus.

Raszdydami pas manę teip adresuokit:

Mikolas Gano, 182 Greenpoint Ave., Brooklyn, N. Y.

TEMYKITE

Shenandoah'o, Pa., Lietuviai!

Ar jau jus visi zinote, kad asz szjmet įsitaisian

savo locna mesinyczia?

Jei norite buti sveiki, tai valgykite sveika, namieje piauty gyvulių mėsą, ir kurios galite gauti mano mesinyczoje.

Su godone

Raulas Czerneckis

SHENANDOAH, Pa.

234 Oak Str. 234.

Temikit Lietuviai.

„Žvaigždės“ spaustuvėje galima gauti naujai atspaudinto maldaknygiu „Maldū Vainkels“. Prastesniuose ir geresiuose apdaruose, pradeciant nuo 25c.

Teipogi iszėjo isz po spandos naujos knygos:

„Sv. Kazimierus“, drama 3 aktuose — 10c.

Aventino neregė — labai puiki istorija isz pirmuju amžiu krikščionystės, su paveiksliais, prekė 20 centai.

Pirmutinis balnis — komedija viename akte (dėl teatry), labai puiki ir juokinga, prekė 10c.

Izdū Sala — labai užimanti apysaka, prekė \$1.30.

„Szentosios“ Rossijos misijonieriai — labai užimanti knyga, vos dabar iszėjo isz po spandos. Kas nusipirks, nesigrandins. Prekė 75 centai.

PALACE HALL,

HENRY GERKEN Prop.

89-93 GRAND STR., B'klyn, N. Y.

Svetainė parsamdoma dėl veselijų, balių, koncertų ir t. t.

Gėrymai geriausi ir už pigiausiaj prekę.

Daktaras

isz Lietuvos!

Dr. Med. Leon Cherrug

52 ELDRIDGE Str. New York.

Tarp Canal ir Hester ulyczių,
OFISO VALANDOS:

Nuo 8 iki 10 isz ryto
Nuo 2 iki 3 po piet
Nuo 6 iki 8 vakare
Telephone 3997 Spring.

Jurgio Hoffmano Aptieka

103 Grand str.

(Brooklyn, B. S.)

(Tik jo isleldžiamas)

Pats padarytojas ir laikytojas trejankos ant visos Amerikos, padaryta isz penkes deszintis dviejų visokių augnoliu ir žoliu, kokios tik randasi ant žemės. Parduoda retaisziskai, svarų už viena doleri, ir teipgi parduoda ketvirta dali svaro už 25 centus už paka, ir pardavineja laikytojams trejankos, kiek katras reikalauja, deszimte svarų už \$6.00.

Visados yra ant rankos, ir laikyti pagal senoviszka ir europiajiszka madą. Aptiekioj randasi, kaip te herbū, žolių ir teip toliaus.

Kas tik reikalaujate virsz ma netų giduolių, galite siusti pingus per Money Order, o asz jum prisiusan per expressa reikalingu dailtu. Hoffmano Reumatismo gydūolė \$2.00, tikras iszgidijimas. Hoffmano plauczių gydūolkrupes dėl kraujo, dvidezsimts viena gydūolkrupes ir dežinė už 15 centų.

Hoffmano kosulio maizimas 25 centai.

CAECILIA HALL,

GEO. SCHMIDT, PROPRIETOR.

Užliuko visokius gėrymus, kalpo tai:

• VYNA, SZNAFSA IR ALU. •

No. 101 & 103 Grand Street,

Brooklyn, N. Y.

Teipgi yra puiki salė dėj mitingų, veselijų ir teip visokių susirinkimų.
Sv. Juozapo ir sv. Kazimiero draugystės laiko estion savo susirinkimus.

Už puse prekes dabar.

Jūs galite pasieždyt pinigų, atlikdami savo pirkinius dabar.

Patusztinimas krautuvii prasidejo.

Gorman's

ESTABLISHED 1857
229-235 GRAND ST. BROOKLYN, N.Y.

Mēs tokius nužeminimus prekių, kokius dabar apgarsinam, darome tiktai du kart ant metų. Tuoczes jūs galite periktinti buti, kad pagal savo pinigus dvigubai vertą tavorą gausite.

Didis pardavimas ant labai numazintu prekiu.

Vyriszkų apatinių marszkinii, kurie pirma už 59c. par-
duodami buvo, dabar už.....39c.

Gražių czystvilnonių sunkių plaid ceikių dreses, ką
pirma už 89c. yardą pardavė, dabar tiktai.....59c.

Mēs galėtum dar daug tokių paveikslių pristati, kaip
prekes numazintos. Bet kodėl ne ateiti ir persiliudyti jums
patiems?

JOHN J. GORMAN CO.

229-235 Grand Str.,

Brooklyn, N. Y.

DIRVA ZINYNAS.

EUROPOS INTELIGENTU SVARBIASIAUS LAIKRASZTIS
FORMATE KNYGOS.

Talpinasi straipsniai garsiausiu musu rasztininku. — Prekė ant
visu metu 2 dolieriu, o kiekvienos atskiriu knygos (viso 4 knygos)
50 centu. — Pinigams siusti ir rasztii gromatoms toks antraszas:

REV. A. MILUKAS. SHENANDOAH, PA.

JAMES J. MCGINTY

LAIOTOJAS LAVONU IR BALSAMAVOTOJAS
PRIE LIETUVISZKOS PARAPIJOS BROOKLYNE.

Laidoja visokiū
ant kapiniū.

PARSAMDO KARIETAS ANT SZERMENU, VESELJU IR
KITUOSE REIKALUOSE LABAI PIGIAL.

Gyvesimas ir kancelarijsa po No. 72 South 2-nd Str.
Stenia po No. 76 South 1-st Str., Brooklyn, N. Y.

Stonia atdara diena ir nakti.

Telefonas 559 Williamsburgh.

BISCHOFFS-BANKING-HOUSE

uždėta 1848 mete

Name Staats-Zeitung, prie uždėdavimo ant Brooklyno tilto, New-York

Sluocziame pinigų i visas dalia sviesto pigel, saugel ir preliai

ISZDUODAME SZIPKORTES IN EUROPA IR ISZ EUROPOS
Bankoje savo visados laikome daugybe pinigų dėl iszmainymo, kaip tai:
Maskolijos rublių, Vokietijos markių, Austrijos guldenų ir t. t.

DABARTINE PREKE SZIPKORCZIU:

Isz New Yorko i Bremą ant Expresso	\$37.00,	ant reguliariszko	\$33.00
" " " i Hamburgą ant Expresso	\$35.00,	ant regul.	\$31.00
" " " i Antverpą	\$29.00,	ir i Rotterdamą	\$30.00
Isz Bremo i New Yorką ant Expresso	\$40.50,	ant reguliar.	\$38.50
" Hamburgo " " " "	\$40.00	" "	\$38.00
" Antverpo " " " "	\$38.50,	isz Rotterdamo	\$36.00.

Dabar sluocziame pinigų tiesiog i namus.

100 rublių už \$52.50	50 rublių už \$26.50,	40 rublių už \$21.25
30 " " \$16.00	25 " " \$13.38	20 " " \$10.75
15 " " \$8.13	10 " " \$5.50	5 " " \$ 2.88

Dėl tel artesnės žinios raszk i

BISCHOFFS BANKING HOUSE

2 Centre str. (Staats-Zeitung Building, New-York

Nedėlioje Banka atvira nuo 10 iki 12 adyžai.

Lietuviszka Aptieka

Brooklyno Paczta

(S. S. No. 23.)

Jūs galite czion pirkti visus europiszkus neiszdirbtus aptiekos tavorus, teip pat parsiusdinta

tikra lietuviszka Trajanka.

Liekoriszku receptu sudejimas musu ypatiszkas uzsiemims.

Parsiusdintos tikros lietuviszkos Trajankos, 1 lt. 25c.,
10 lt. \$5.00

Ulrich'o Rheumatizmo gydoolė (Liniment).....50c.

Ulrich'o Skilvio Laszų.....50c.

Ulrich'o galvos skaudėjimo pulverio.....3 pakele 25c.

Musu ypatiszkas gyrys yra musu Gnuisų naikintojas (Rough killer), gaunamas vien pas mus — vienatyjas daiktas, kurs ant vis isznaikins gnusius, vartojamas visose didziose hotelėse, gaspadosse etc. New Yorke, 1 lt. 60c., teip pat ir po maziau.

Musu pirkėjai pasidžiaugia visų smagumų, kuriuos musu paczta suteikia.

Money orderius ir registravotas gromatas galite siusti isz czionai.

R. M. & P. ULLRICH.

Pharmacists,

64 Grand str. Brooklyn, N.Y.

TELEPHONE CALL 426 WILLIAMSBURGH